

«علوم تربیتی»

سال دوم – شماره ۵ – بهار ۱۳۸۸

ص ص ۱۶۰-۱۳۵

بررسی میزان تقویت توانمندسازی شغلی در برنامه درسی دانش آموزان
کم توان ذهنی، از دیدگاه کارشناسان ستادی، متخصصان برنامه ریزی
درسی و دبیران ذیربط

^۱ دکتر مریم سیف نراقی

^۲ دکتر علی شریعتمداری

^۳ دکتر عزت الله نادری

^۴ معصومه السادات ابطحی

چکیده

هدف این پژوهش بررسی میزان تقویت توانمندسازی شغلی در برنامه درسی دانش آموزان کم توان ذهنی است. جامعه آماری این پژوهش، کلیه کارشناسان ستادی سازمان آموزش و پرورش استثنایی، کلیه متخصصان برنامه ریزی در مقاطع متوسطه حرفه ای و کلیه دبیران مقاطع متوسطه کم توان ذهنی استان قزوین میباشد که از بین آنان به ترتیب (۴۰)، (۸۰)، (۹۳) نفر به عنوان نمونه آماری و به شیوه تصادفی ساده و از طریق فرمول کوکران انتخاب شدند. ابزار پژوهش در این بررسی پرسشنامه محاسبه و تحلیل یافته ها داد دبیران برخلاف کارشناسان ستادی و متخصصان آلفای کرانباخ (۰/۹۵=) محاسبه و روایی آن بر اساس نظریه اساتید صاحبنظر مورد تأیید قرار گرفت. تجزیه و تحلیل یافته ها نشان داد دبیران بر خلاف کارشناسان ستادی و متخصصان برنامه ریزی درسی معتقدند برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای با عالیق و رغبت های شغلی دانش آموزان دوره متوسطه حرفه ای تناسب کمتری دارد، کمتر توانسته

^۱- استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

^۲- استاد دانشگاه تربیت معلم

^۳- استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

^۴- دانشجوی مقطع دکترای تخصصی برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

فارغ التحصیلان را به خودکفایی فردی برساند و در توانبخشی حرفه ای دانش آموزان کم توان ذهنی نقش کمنگی ایفا نموده است.

واژه‌های کلیدی:

دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر، مقطع متوسطه حرفه ای، مهارت‌های عمومی، خودکفایی فردی، توانبخشی حرفه ای، رغبت‌های شغلی.

مقدمه

هدف آموزش به افراد دارای ناتوانی هوشی، آماده ساختن آنها برای زندگی اجتماعی و فراغیری مهارت‌های ضروری جهت داشتن یک زندگی مستقل یا با حداقل وابستگی است. (تکین ارسلان وساکو گلو، ۲۰۰۷، شه ناصریان، ۲۰۰۱: ۲۷۵)، بریگرو همکاران، ۲۰۰۹: ۵۲۳)، از ضروریات برنامه های آموزشی دانش آموزان با نیازهای ویژه آن است که به آنان فرصتی بدهدن تا توانایی هایشان را برای حمایت از خود به ظهر برسانند و در عین حال از یاس و نامیدی آنان، از اینکه ممکن است نتوانند دیگران در کارشان شایستگی پیدا کنند، جلوگیری نمایند. (گیلبراید، ۲۰۰۰: ۱۷) هدف تمام برنامه های آموزشی دانش آموزان با نیازهای ویژه آن است که آنان را برای نوعی شغل تربیت کند. بسیاری عقیده دارند که چون دانش آموزان با نیازهای ویژه نمی توانند در برخی مباحث تحصیلی شایستگی کامل کسب کنند یا موفقیتی به دست آورند، لذا بهترین برنامه آموزشی برای آنان این است که آنها را به نوعی کلاس کارآموزی حرفه ای بگمارند. معلمان دانش آموزان با نیازهای ویژه، علاوه بر توجه به آموزش مهارت‌های پایه و تعدیل برنامه درسی، باید برای کار و حرفه ای در آینده توجه خاص داشته باشند و در نوجوان، نسبت به آینده به ویژه موضوع استخدام که برای آنان فایده بسیار دارد، بینش ایجاد کنند. (والاس و مک لافین، ۲۰۰۵، وورث و میلسام، ۲۰۰۴: ۱۴۱)" پژوهشگران به این نتیجه رسیده اند که به جای آنکه شغل های خاصی را به این کودکان بیاموزند،

بهتر است مهارتهای اساسی لازم در مشاغل نیمه تخصصی یا غیر تخصصی را به آیشان آموزش دهنده" (کرک و همکاران ۲۰۰۵).

"امروزه به آموزش به صورت مقطعی نمی نگرند، بویژه در مورد افراد کم توان ذهنی، آموزش و توانبخشی یک مقوله مادام العمر است که می تواند و می بایست گستره زندگی فرد از پیش از تولد تا پایان عمر را پوشش دهد. آموزش دانش آموzan دچار ناتوانی، تلاشی دائمی است که نیازمند مشارکت و همکاری میان دست اندر کاران مدرسه، والدین و خانواده، نهادهای اجتماعی رهبران دینی و متصدیان کسب و کار می باشد" (جیم اسلامیک، ۲۰۰۶، میچون، ۴۰۸:۲۰۰۵، گیلبراید، ۲۲:۲۰۰۰) از آنجا که یک فرد کم توان ذهنی، در تمامی مراحل زندگی به درجات مختلف و به انواع متنوعی از خدمات آموزشی و توانبخشی نیازمند و وابسته است، لذا نگرش مقطعی به آموزش حرفه ای، یکی از آسیب های اثربخشی آن است. آموزش حرفه ای از آموزش های رسمی آغازین تا آموزش های تکمیلی و نظارت و راهنمایی های حین کار را در بر می گیرد لذا نظامهای آموزشی کارآمد و برنامه های آموزش شغلی اثربخش برای مراحل و موقعیتهای مختلف زندگی فرد، طرح ها و راهبردهای به هم پیوسته و منسجمی را تدوین، اجرا و نظارت می نمایند که در مجموع، خودکفایی و تداوم شغلی و پایداری نسبی وضعیت فرد را تامین می نمایند (دیچمن و همکاران، ۳۲۶:۲۰۰۸، میجر و همکاران، ۵۲۳:۲۰۰۹) موفقیت در کار و شغل به مهارتهایی بستگی دارد که فرد در مدرسه می آموزد. آموزش این مهارتها باید از موقعی که کودک به مدرسه وارد می شود، شروع شود و تا هنگامی که وجود فرد به عنوان یک بزرگسال در جامعه ثبت می شود، ادامه یابد (شه ناصریان، ۱، ۲۸۱:۲۰۰۵، میچون، ۴۰۸:۲۰۰۵).

"در هر صورت باید به خاطر داشت که افراد کم توان ذهنی در بین کمبودهای سازشی در زمینه توانایی های شغلی، مشکلات بیشتری را به نمایش می گذارند (ویری و همکاران ۲۰۰۴) حتی دانش آموzan با ناتوانی های خفیف نیز نسبت به

دانش آموزان عادی، هم در طول دوره متوسطه حرفه ای و هم پس از آن میزان بالاتری از بیکاری را تجربه می کنند (جين ای رازقی، ۱۹۹۸) تلفیق به موقع آموزش شغلی و برنامه درسی ویژه، می تواند به دانش آموز کمک کند تا درباره مشاغل موجود، مشاغل مورد علاقه و مشاغلی که علاقه ای به آنها ندارند، آگاه تر گردند. افودن آموزش شغلی به برنامه درسی این احتمال را افزایش می دهد که فرایند برنامه انتقال انفرادی به فعالیتی منجر شود که این دانش آموزان بتوانند به طور مؤثری در آن شرکت کنند. (منبع پیشین، ۱۹۹۸) مطالعات نشان داده اند که برنامه های آموزش شغلی تحول محور، در افزایش شایستگی شغلی دانش آموزان در معرض خطر (فرانک و سینگلتون، ۲۰۰۰: ۱۳۴) بهبود ابعاد دیگر مثل حضور مرتب در مدرسه و پیشرفت نمره ها ، بهبود باورهایی درباره خود و دیگران و ادراک فرد از فرصت های آینده، موفقیت آمیز بوده اند. با مرتب ساختن تحصیلات به کار و زندگی، برنامه ریزان می توانند اولین گام مهم در کمک به دانش آموزان با ناتوانی را برای ماندن در مدرسه بردارند. (گلاوو، ۲۰۰۹: ۵۲۳) بدیهی است شایستگی شغلی در آنان نوعی توانمندی شغلی را نیز سبب می شود و مهم این است که این افراد، توانمندی شغلی را به منظور پیدا کردن کار، باقی ماندن بر سر کار، موفق بودن، داشتن زندگی مستقل در جامعه، انصباط هر چه بیشتر با جامعه به کار گیرند. (راس بیگی، ۱۹۸۶: ۴۰) برنامه ریزان می توانند با وارد ساختن آموزش شغلی متناسب هر گروه در برنامه درسی، علاقه دانش آموزان به برنامه های روزمره شان را بیشتر نمایند و باعث شوند آنها به طور مؤثری به این برنامه ها بپردازنند. (جين ای رازقی، ۱۹۹۸). با وجود تلاشهای آموزش و پرورش استثنایی ایران در زمینه توانمندی سازی شغلی دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر جهت داشتن یک زندگی سالم و سازگارانه، متأسفانه این گروه از نظر شاخص های کسب مهارت های توانمندی شغلی دچار مشکلاتی در زندگی می باشند. بریگر و همکاران، مهارت های توانمندی شغلی در گروه کم توان ذهنی را در سه طبقه شامل

مهارتهای انطباقی، مهارتهای اساسی و مهارتهای فنی سازماندهی نموده اند. مهارتهای انطباقی شامل فاکتورهایی نظیر خواندن، نوشتن، انطباق پذیری می باشد، مهارتهای اساسی در برگیرنده مهارتهای اجتماعی، تکنولوژیکی و مهارتهای تحلیلی می باشد و سطح مهارتهای فنی هم شامل تبحر فرد در رشته کاری است. (بریگر و همکاران، ۱۴۰۹: ۵۳) لینچ در توضیح و تفسیر توانمندی شغلی، کارکنانی را به لحاظ شغلی توانمند میداند که از توانایی ها و مهارتهای فنی و فرایندی برخوردار باشند، از دانش نظری و تخصصی خود در محیط واقعی کار استفاده کنند، از مهارتها و شایستگی های کلیدی برخوردار باشند. ترکیبی از ویژگی های شناختی و غیر شناختی را دارا باشند (لینچ ۲۰۰۰: ۱۵۰). نایت ویور ک (۲۰۰۲) توانمندی شغلی را ترکیب سینرژیک کیفیتها و صلاحیتهای فردی، مهارتهای فنی و فرایندی و مهارتها و شایستگی های کلیدی می دانند (ریچنز و مک لین، ۲۰۰۲، ۲۴) زولینگن، ابعاد توانمندی شغلی را در شش بعد عمده تقسیم می کند که عبارتند از:

۱- بعد عمومی، ۲- بعد شناختی ۳- بعد شخصیتی ۴- بعد اجتماعی- ارتباطی ۵- بعد اجتماعی- هنجاری ۶- بعد استراتژیک (زولینگن ۲۰۰۹: ۳۵) کنفرانس بوارد کانادا ، مهارتها و شایستگی ها و توانمندی های شغلی مورد نیاز بازار کار را در سه دسته اصلی تقسیم بندی نموده است؛ که شامل مهارتهای آکادمیک، مهارتهای مدیریت فردی و مهارتهای کار گروهی است (کنفرانس بوآرد، ۲۰۰۰).

یونسکو و سازمان جهانی کار در طی توصیه نامه ای، توانمندی شغلی کارکنان را اینگونه توصیف می کند : " افراد با دارا بودن مهارتهای اکتسابی بنیانی شامل کار گروهی، حل مسئله، مهارتهای اجتماعی و ارتباطی، مهارتهای یادگیری چگونه آموختن می توانند در موقعیتهای شغلی و حرفه ای، بسیار کارتر و مولدتر عمل کنند. این ترکیب مهارتها، افراد را برای پذیرش تغییرات در دنیای کار آماده می سازد (بیانیه یونسکو، ۱۴۰۹: ۲۶) جینر گروه‌بندی زیر را از توانمندی شغلی ارایه می دهد:

- شایستگی های فردی: ریاضیات خواندن، و نوشتن، مهارت‌های ارتباطی
- قابلیت اعتماد: اخلاق و مدیریت فردی، رشد حرفه ای و مسئولیت پذیری
- مهارت‌های اجتماعی: توانایی های سازمانی، توانایی در مذاکره، کارگروهی (لانکارد، ۲۰۰۸، ۳-۱) دیکشنری عناوین شغلی فردیک پریور، تواناییهای مورد نیاز نیروی کار را در دو دسته مهارت‌های شناختی و مهارت‌های تعاملی معرفی می کند (وویتک، ۱۹۹۶، ۲۵) کنفرانس بوآرد کانادا در طی گزارشی، مهارت‌های مورد نیاز بازار کار را در سه دسته : مهارت‌های آکادمیک شامل ارتباط، تفکر و یادگیری و... مهارت‌های مدیریت فردی شامل نگرش و رفتار مثبت، مسئولیت پذیری و سازگاری و... و مهارت‌های کارگروهی شامل توانایی کارکردن با دیگران و... دسته بندی کرده است (کنفرانس بوآرد کانادا، ۲۰۰۰، ۱۳۵).

دیرخانه شورای عالی آموزش و پرورش و سازمان آموزش و پرورش استثنایی در سال ۸۷ اهداف آموزش به افراد کم توان ذهنی آماده به کار (متوسطه حرفه ای) را در قالب دستیابی به خودکفایی اجتماعی و اقتصادی و ارتقاء انگیزه کار و فعالیت و کسب مهارت‌های شغلی دانش آموزان با تأکید بر توان بخشی حرفه ای عنوان نمود (آین نامه دوره متوسطه حرفه ای، ۱۳۸۸، ۳-۴) با توجه به موارد ذکر شده می توان گفت؛ توانمندی شغلی در دانش آموزان کم توان ذهنی، شامل نهادینه شدن دانش (آنچه فرمی داند)، مهارت‌ها (آنچه به وسیله دانسته های خود انجام می دهد) و نگرشها (چگونه از مهارت‌های خود استفاده می کند) می باشد (هلیج، ۲۰۰۹: ۱۷) این مهارت‌ها به افراد عقب مانده ذهنی کمک می کند تا در محیط های اجتماعی بازخورد مثبتی دریافت کنند. از روبرو شدن آنها با بازخوردهای منفی جلوگیری می کند و برقراری روابط بین فردی را برای آنها تسهیل می نماید. (تیکن ارسلان و ساکو گولو ۲۰۰۷: ۲۲) اما شایان ذکر است که "نیازمندی به وجود توافق میان گروهها و افراد مختلف درگیر در تعیین سیاست های

کلی و اجرای برنامه های مختلف اجتماعی و توابخشی از ضروریات است. (هاکیم و وینبلات ۱۹۹۳) به عبارت دیگر اعضای گروه برنامه آموزشی حرفه ای، مجموعه ای هستند مشکل از متخصصان برنامه ریزی درسی، کارشناسان، دبیران و متخصصان حرف و مشاغل مختلف موجود در اجتماع و نقش کلیدی هیچ گروهی را نمی توان نادیده گرفت و هر یک از این افراد دیدگاههای خاص خود را دارد. (فندلی، ۱۹۶۷) قدرت اثرگذاری و تصمیم گیری باید به طور مساوی میان این بخش ها تقسیم شود. هر نوع عدم تساوی، باعث ایجاد کم شدن حق و اثرباری گروهها خواهد شد. (جونز، ۴۲۶:۲۰۰۸) اما باید دانست که آموزش هیچ حوزه یا مهارتی ضرورت و اولویت پیدا نمی کند مگر آنکه ارتباط آن با نیازهای زندگی روزمره فرد محرز گردد. علاوه بر کاربردی کردن محتوا، شیوه آموزش، نیز باید کاربردی باشد. به بیان دیگر، آموزش باید منجر به توانمندسازی افراد کم توان ذهنی گردد. (جیم اسلامیک، ۲۰۰۶) تحقیقات صورت گرفته در زمینه دوره مهارت‌های حرفه ای در ایران بیانگر آن است که نیل به اهداف توانمندسازی شغلی در صحنه عمل چندان مورد تأیید قرار نگرفته و میزان دستیابی دانش آموختگان عقب مانده ذهنی آموزش پذیر به توانمندسازی شغلی، فقدان یا کمبود آن را نشان می دهد (بهزاد، ۱۳۸۳: ۳۵).

شهرامی و متقیانی (۱۳۸۵) در تحقیقات خود نشان دادند که نیل به اهداف استقلال اجتماعی و اقتصادی با ارائه آموزش های صرفاً تئوریک به ویژه از نوعی که در مقاطع تحصیلی آموزش و پرورش استثنایی ایران ارائه می گردد، امکان پذیر نیست؛ بلکه آموزش های کاملاً کاربردی و مهارت مداری لازم است که نیازهای فرد معلوم را به عنوان یک عضو جامعه مدنظر قرار دهد (شهرامی و متقیانی ، ۱۳۸۵: ۷).

(بهزاد ۱۳۸۳)، نیز در تحقیق خود به این نتیجه رسید که گرچه اقدام برگزاری کلاسهای حرفه آموزی در مقاطع مختلف اقدام صحیحی است؛ اما محتوای کتابها

نیاز به غنای بیشتری دارد تا موجب افزایش مهارت‌های زندگی روزمره افراد عقب مانده ذهنی گردد. با توجه به موضوعاتی که مطرح گردید مسأله اساسی پژوهش حاضر، این است که آیا برنامه درسی دوره متوسطه حرفه‌ای موجب توانمند سازی شغلی دانش آموزان کم توان ذهنی (آموزش پذیر پسر) شده است؟ از این رو هدف کلی پژوهش حاضر، "بررسی میزان تقویت توانمند سازی شغلی در برنامه درسی دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر پسر" می‌باشد که مقوله توانمندی شغلی در برنامه درسی دانش آموزان کم توان ذهنی به کسب دوفاکتور دانش و مهارت متهی می‌شود در این زمینه ^۳ سوال پژوهشی طراحی و بررسی می‌گردد.

۱- آیا برنامه‌های درسی دوره متوسطه حرفه‌ای متناسب با علائق و رغبتهای شغلی دانش آموزان می‌باشد؟

۲- آیا برنامه‌های درسی دوره متوسطه حرفه‌ای، فارغ التحصیلان این مقطع را به خود کفایی فردی می‌رساند؟

۳- آیا برنامه‌های درسی دوره متوسطه حرفه‌ای بر توانبخشی حرفه‌ای دانش آموزان تأکید دارد؟

روش شناسی پژوهش

جامعه آماری این تحقیق را کلیه کارشناسان ستادی سازمان آموزش و پرورش استثنایی (۴۵ نفر) نفر کلیه متخصصان برنامه ریزی درسی در زمینه مقطع متوسطه حرفه‌ای (۱۰۰ نفر)، کلیه دبیران که در مقطع متوسطه حرفه‌ای به سال ۸۹-۸۸ در استان قزوین مشغول به خدمت می‌باشند (۱۲۰ نفر)، تشکیل می‌دهد. بر این اساس تعداد ۸۰ نفر متخصص برنامه ریزی درسی، ۴۰ کارشناس ستادی و ۹۳ دبیر، نمونه آماری مورد نظر را تشکیل می‌دهد که برای تعیین حجم نمونه آماری از فرمول کوکران:

$$N = \frac{\frac{(t)^2 (A)}{(d)^2}}{1 + \frac{1}{N} \left\{ \frac{(t)^2 (A)}{(d)^2} - 1 \right\}}$$

استفاده گردیده، پرسشنامه به تمامی افراد نمونه ارائه شد و پس از جمع آوری کامل، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

به دلیل محدود بودن مدارس حرفه آموزی، محقق در تحقیق حاضر از شیوه تصادفی ساده استفاده نموده است. جهت جمع آوری داده های مورد نیاز پژوهش، در این مرحله، علاوه بر مطالعات کتابخانه ای که به منظور دستیابی به پیشنه پژوهش انجام گردیده، از پرسشنامه نیز به عنوان ابزار پژوهش استفاده شده است که شامل ۴۴ گویه درباره عناصر برنامه درسی (هدف، محتوا، روش، ارزشیابی، زمان و محیط) دوره متوسطه حرفه ای دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر می باشد این پرسشنامه محقق ساخته است و معیار نمره گذاری آن (۰ - ۱۰) می باشد که به بررسی دیدگاهها در رابطه با وضع موجود کتابهای درسی و وضع مطلوب آن میپردازد. پایابی آزمون براساس آلفای کرونباخ (= ۰/۹۵) و روابی آن نیز از طریق نظر اساتید صاحب نظر در رشته های روانشناسی کودکان استثنایی و برنامه ریزی درسی محاسبه گردید که مورد تأیید و رضایت آنان قرار گرفت. شایان ذکر است در مرحله بعد به دلیل استفاده بهتر محقق از اطلاعات گروههای مدنظر و پنهان نماندن بخشی از نظرات، به انجام محاسبه نیمه ساختار مند از هر سه گروه منظور پرداخته شد.

متغیرها و تعریف عملیاتی آنها

۱- کم توان ذهنی آموزش پذیر : بر اساس تعریف انجمن امریکایی نقیصه های عقلی، به فردی اطلاق می گردد که دارای هوشیاری بین ۵۰-۵۵ تا تقریباً ۷۰

می باشد. این افراد در مدارس استثنایی تحصیل می کنند؛ محقق در پژوهش حاضر از افراد با این رنج هوشی را مدان نظر قرار داده است (سیف نراقی و نادری، ۱۳۸۸: ۴۷، دیکشنری کودکان استثنایی، ۲۰۱۰: ۳۴۷).

۲-دوره متوسطه حرفه ای: عبارتست از حرفه هایی که سازمان آموزش و پرورش استثنایی کشور، جهت آموزش به دانش آموزان عقب مانده ذهنی آموزش پذیر پسر در نظر گرفته است و این حرفه ها در مدارس حرفه آموزی مقطع متوسطه در صورت ۳ سال به آنان آموزش داده می شود.

۳-توانمندسازی شغلی: در این پژوهش منظور از توانمندسازی شغلی، میزان توانمندی ها و توانایی های دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر پسر از جهت تجربیات شغلی و تربیتی می باشد که در این تحقیق بر اساس پاسخ های سه گروه منظور به سوالات پرسشنامه، میزان برخورداری افراد زیر مجموعه از این مهارت مشخص گردید.

۴-خودکفایی فردی: در این پژوهش منظور از خودکفایی فردی، انتخاب راه حل ها و تصمیمات برای زندگی آینده و آگاهی از تأثیر تصمیمات بر زندگی را در برمی گیرد. که در این تحقیق بر اساس پاسخ های گروههای متخصص و کارشناس و دبیر، به سوالات پرسشنامه، میزان برخورداری افراد زیر مجموعه از این مهارت، مشخص گردید.

۵-مهارتهای اجتماعی : در این پژوهش، آن نوع توانایی های شناختی و مهارتی جهت بهبود و موفقیت در زندگی روزمره دانش آموزان کم توان ذهنی، در راستای رسیدن به توانمندی شغلی است؛ که این فاکتور از طریق پاسخ های سه گروه متخصص، کارشناس و دبیر به سوالات پرسشنامه مشخص گردیده است.

روش تحقیق و روش تحلیل داده ها

به دلیل اینکه این پژوهش به دنبال مشخص نمودن «بررسی میزان تقویت توانمند سازی شغلی در برنامه درسی دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر» میباشد؛ با توجه به ماهیت موضوع و اهدافش، از نوع زمینه ای است که میتوان آن را در طبقه تحقیقات توصیفی قرار داد. به منظور تجزیه و تحلیل داده های جمع آوری شده، از آمار توصیفی و استنباطی استفاده گردید. در تحلیل توصیفی؛ فراوانی، درصد و درصد تراکمی، میانگین و و در تحلیل استنباطی از آزمونهای (ANOVA) و تعقیبی (توکی) استفاده شده است.

یافته ها

سوال اول: آیا برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای متناسب با علایق و رغبتهای شغلی دانش آموزان میباشد؟ به این منظور ابتدا مشخصه های آماری مربوطه ارائه می شود.

جدول ۱- مقایسه شاخصهای آماری متناسب بودن برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای با علایق و رغبتهای شغلی دانش آموزان براساس نظرات دیران، کارشناسان و متخصصان.

خطای استاندارد	انحراف استاندارد	میانگین	تعداد	شاخصها	منبع تغییر
۰/۰۷	۰/۶۷	۲/۴۱	۹۳	دیر	متناسب بودن برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای با علایق و رغبتهای شغلی دانش آموزان
۰/۱۴	۰/۸۶	۴/۳۳	۴۰	کارشناس	
۰/۰۸	۰/۶۸	۴/۱۲	۸۰	متخصص	
۰/۰۸	۱/۱۴	۳/۴۱	۲۱۳	کل	

با استفاده از روش تحلیل واریانس یک راهه نتایج زیر بدست آمد که در جدول زیر خلاصه شده است

جدول ۲- مقایسه میانگین متناسب بودن برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای با علائق و رغبتهای شغلی دانش آموزان براساس نظرات دبیران، کارشناسان و متخصصان .

P	f میزان	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	شاخصها	
					منبع تغیر	
0/000	165/858	83/623	۲	167/246	بین گروهی	متناسب بودن برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای با علائق و رغبتهای شغلی دانش آموزان.
		0/504	210	105/878	درون گروهی	برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای با علائق و رغبتهای شغلی دانش آموزان.
			212	273/124	جمع	

جدول بالا نشان می دهد که تفاوت بین گروهها، $F(2.210)=165/858$; $p<0/05$ معنادار است.

برای مقایسه میانگین ها از آزمون پیگیری توکی استفاده شد که نتایج زیر بدست آمده است :

جدول ۳- نتایج آزمون پی گیری توکی برای مقایسه میانگین نظرات دبیران و کارشناسان و متخصصان برناهه ریزی درسی.

P	خطای استاندارد	تفاوت میانگین ها	گروههای سه گانه	متغیر
0/000	0/13426	-1/9200(*)	کارشناس دبیر	متناسب بودن برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای با علائق و رغبتهای دانش آموزان.
0/000	0/10828	-1/7106(*)	متخصص دبیر	
0/282	0/13750	0/2094	متخصص کارشناس	

همان طور که ملاحظه می شود تفاوت میانگین نظرات مربوط به متناسب بودن برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای با علائق و رغبتهای شغلی دانش آموزان توسط دبیران با کارشناسان و همچنین متخصصان معنادار است اما تفاوت میانگین بین گروه کارشناسان و متخصصان معنادار نیست. آزمون تعقیبی توکی نشان داد که دبیران برخلاف نظر کارشناسان و متخصصان معتقدند که برنامه های درسی دوره

متوسطه حرفه ای با علایق و رغبتهای شغلی دانش آموزان تناسب کمتری داشته است.

سوال دوم: آیا برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای فارغ التحصیلان این مقطع را به خود کفایی فردی میرساند؟

جدول ۴- مقایسه شاخصه های آماری خودکفایی فردی رساندن فارغ التحصیلان دوره متوسطه حرفه ای براساس نظرات دبیران، کارشناسان و متخصصان.

خطای استاندارد	انحراف استاندارد	میانگین	تعداد	شاخصها	منبع تغییر		
					دبیر	کارشناس	متخصص
۰/۰۸	۰/۷۳	۲/۲۲	۹۳				
۰/۱۵	۰/۹۶	۴/۱۳	۴۰				
۰/۱۰	۰/۸۷	۴/۰۸	۸۰				
۰/۰۹	۱/۲۵	۳/۲۸	۲۱۳	کل			

با استفاده از روش تحلیل واریانس یک راهه نتایج زیر بدست آمد که در جدول زیر خلاصه شده است:

جدول ۵- مقایسه میانگین به خودکفایی فردی رسانیدن فارغ التحصیلان دوره متوسطه حرفه ای براساس نظرات دبیران، کارشناسان و متخصصان.

P	f میزان	میانگین مجددات	درجه آزادی	مجموع مجددات	شاخصها	منبع تغییر
۰/۰۰۰	۱۳۵/۵۹۱	۹۳/۱۱۳	۲	۱۸۶/۲۲۵	بین گروهی	خودکفایی فردی
		۰/۶۸۷	۲۱۰	۱۴۴/۲۱۰	دون گروهی	رسانیدن فارغ التحصیلان دوره
			۲۱۲	۳۳۰/۴۳۵	جمع	متوسطه حرفه ای

جدول بالا نشان می دهد که تفاوت بین گروهها، $F(2,210)=135/591; p<./.5$ معنادار است.

برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون پیگیری توکی استفاده شد که نتایج زیر بدست آمده است:

جدول ۶- نتایج آزمون پیگیری توکی برای مقایسه میانگین نظرات دبیران و کارشناسان و متخصصان برنامه ریزی درسی.

P	خطای استاندارد	تفاوت میانگین‌ها	گروههای سه‌گانه	متغیر	
۰/۰۰۰	۰/۱۵۶۶۹	-۱/۹۱۸۳(*)	کارشناس	دبیر	به خود کفایی فردی رساندن فارغ التحصیلان دوره متوسطه حرفه‌ای
۰/۰۰۰	۰/۱۲۶۳۶	-۱/۸۶۸۳(*)	متخصص	دبیر	
۰/۹۴۸	۰/۱۶۰۴۷	۰/۰۵۰۰	کارشناس	متخصص	

همان طور که ملاحظه می‌شود تفاوت میانگین نظرات مربوط به تأثیر برنامه‌های درسی دوره متوسطه حرفه‌ای بر فاکتور رسانیدن به خود کفایی فردی فارغ التحصیلان دوره متوسطه حرفه‌ای توسط دبیران با کارشناسان و همچنین متخصصان معنادار است اما این تفاوت میانگین بین گروه کارشناسان و متخصصان معنادار نیست. آزمون تعقیبی توکی نشان داد که دبیران برخلاف نظر کارشناسان و متخصصان معتقدند که برنامه‌های درسی دوره متوسطه حرفه‌ای بر رسانیدن فارغ التحصیلان دوره متوسطه حرفه‌ای به خود کفایی فردی اثرات کمتری داشته است.

سوال سوم: آیا برنامه‌های درسی دوره متوسطه حرفه‌ای در توانبخشی حرفه‌ای دانش آموزان تأثیر دارد؟ به این منظور ابتدا مشخصه‌های آماری مربوطه ارائه می‌شود.

جدول ۷- مقایسه مشخصه های آماری توانبخشی حرفه ای دانش آموزان براساس نظرات دبیران، کارشناسان و متخصصان.

خطای استاندارد	انحراف استاندارد	میانگین	تعداد	شاخصها		منبع تغییر
				دبیر	کارشناس	
۹۳/۰۰	۰/۷۲	۱/۹۷	۹۳	دبیر	کارشناس	توانبخشی حرفه ای دانش آموزان
۴۰/۰۰	۱/۱۰	۴/۱۵	۴۰			
۸۰/۰۰	۱/۱۴	۳/۹۰	۸۰	متخصص		
۲۱۳/۰۰	۱/۴۰	۳/۱۰	۲۱۳	کل		

با استفاده از روش تحلیل واریانس یک راهه نتایج زیر بدست آمد که در جدول زیر خلاصه شده است:

جدول ۸- مقایسه میانگین توانبخشی حرفه ای دانش آموزان براساس نظرات دبیران، کارشناسان و متخصصان.

P	میزان f	میانگین مجددرات	درجه آزادی	مجموع مجددرات	شاخصها	منبع تغییر
۰/۰۰۰	۱۱۴/۲۷۵	۱۰۷/۵۲۸	۲	۲۱۵/۰۵۶	بین گروهی	توانبخشی حرفه ای دانش آموزان
		۰/۹۴۱	۲۱۰	۱۹۷/۶۰۲	درون گروهی	
			۲۱۲	۴۱۲/۶۵۸	جمع	

جدول بالا نشان می دهد که تفاوت بین گروهها، $F(2,210)=114/275$; $p<./.5$ معنادار است.

برای مقایسه میانگین ها از آزمون پیگیری توکی استفاده شد که نتایج زیر بدست آمده است:

جدول ۹- مقایسه میانگین نظرات دبیران و کارشناسان و متخصصان برنامه ریزی درسی.

P	خطای استاندارد	تفاوت میانگین ها	گروههای سه گانه	متغیر
۰/۰۰۰	۰/۱۸۳۴۲	-۲/۱۸۲۳(*)	کارشناس	دبیر
۰/۰۰۰	۰/۱۴۷۹۲	-۱/۹۳۶۴(*)	متخصص	دبیر
۰/۳۹۲	۰/۱۸۷۸۵	۰/۲۴۵۸	کارشناس	متخصص

همان طور که ملاحظه می شود تفاوت میانگین نظرات مربوط به تأثیر برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای بر توانبخشی حرفه ای دانش آموزان توسط دبیران با کارشناسان و همچنین متخصصان معنادار است اما این تفاوت میانگین بین نظرات گروه کارشناسان و متخصصان معنادار نیست. آزمون تعقیبی توکی نشان داد که دبیران برخلاف نظر کارشناسان و متخصصان معتقدند که برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای بر توانبخشی حرفه ای دانش آموزان اثرات کمتری داشته است.

بحث و نتیجه گیری

برنامه آموزش حرفه ای دانش آموزان کم توان ذهنی در ایران، طی چند سال گذشته روبه گسترش بوده و فرایندی تکاملی را تجربه نموده است؛ از زمان شروع توجه به این حیطه تاکنون افزایش کمی پوشش آموزش های حرفه ای و در نهایت، تغییر و تحول دوره های حرفه آموزی و تأسیس دوره های آموزش پیش حرفه ای و دوره متوسطه حرفه ای، در مجموع نمایانگر ایده های ارزنده، برای دانش آموزان دارای نیازهای ویژه می باشد. هر چند تمامی فعالیتهای ارزنده و تلاش های بی دریغ صورت پذیرفته، شایان تقدیر و شایسته ارج گذاری است، لیکن راضی بودن و قانع گردیدن به وضع موجود و نادیده گرفتن خلاء ها و کاستی های آموزش حرفه ای در ایران می تواند آفتی باشد که حتی وضع موجود را نیز دچار چالش نماید. «در هر صورت باید به خاطر داشت که افراد کم توان ذهنی در بین کمبودهای سازشی در زمینه توانایی های شغلی، مشکلات بیشتری را به نمایش می گذارند.» (ویری و همکاران، ۲۰۰۴) در این میان دیدگاه برنامه ریزان، کارشناسان و مجریان برنامه یکی از عوامل اثرگذار بر بهبود این خطر سیر است.

نتایج حاصل از سوال ۱ تحقیق بیانگر این مطلب است که بین نظر دبیران با کارشناسان ستادی و متخصصان برنامه ریزی درسی در مورد متناسب بودن برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای با علایق و رغبتهای شغلی دانش آموزان، تفاوت

معنادار آماری وجود دارد و دییران برخلاف کارشناسان و متخصصان معتقدند که برنامه درسی دوره متوسطه حرفه ای باعلایق و رغبتهای شغلی دانش آموزان تناسب کمتری داشته است، دلایل احتمالی این تفاوت معنادار را می توان اینگونه برشمرد : عدم وجود سنجش حرفه ای در مدارس؛ زیرا این مقوله تعیین می کند که کدام دانش آموز با چه استعدادی به سوی چه حرفه ای هدایت شود. همچنین دییران در تماس مستقیم با والدین دانش آموزان می باشند و از فعالیت های روزانه آنان در هنگام تحصیل و پس از تحصیل به میزان بیشتری از کارشناسان ستادی و متخصصین برنامه ریزی درسی مطلع می باشند و بنابر نتایج مصاحبه انجام شده؛ دییران از عدم وجود تنوع حرفه ای در این مقطع، ناخستند. این یافته ها با یافته های پژوهشی محسنی صدر (۱۳۸۲)، اصغری نکاح (۱۳۸۷)، هارتاس (۲۰۰۸). همسومی باشد؛ ارایه دروس مبتنی بر تمرین و تکرار ، تأکید بر دروس نظری و جایگاه و خالی توجه به تفاوت های فردی در نظام آموزشی آموزش و پرورش استثنایی از دلایل عدم تناسب برنامه های درسی با علایق و رغبتهای شغلی دانش آموزان می باشد.

نتایج حاصل از سوال ۲ تحقیق‌نما یانگر این مطلب است که میان نظر دییران با کارشناسان ستادی و متخصصان برنامه ریزی درسی در زمینه تأثیر برنامه های درسی دوره متوسطه حرفه ای بر رسانیدن دانش آموزان کم توان ذهنی به خود کفایی فردی، تفاوت معنادار آماری وجود دارد و دییران برخلاف نظر کارشناسان و متخصصان معتقدند که برنامه درسی دوره متوسطه حرفه ای برخود کفایی فردی دانش آموزان تأثیر کمتری داشته است. دلایل احتمالی وجود این تفاوت نظرات را می توان اینگونه برشمرد که :

نگرش امروزه در جهان نسبت به افراد کم توان ذهنی همانند افراد عادی است و باید آنان به حد اکثر توان بالقوه خود برسند و هیچ تفاوتی با افراد عادی ندارند تنها یادگیری آنها با روند تأخیر و به کندی انجام می شود (بهزاد، ۱۳۸۴؛ ۴) و نظر

متخصصان برنامه ریزی درسی و کارشناسان ستادی در ایران بر این است که باید آموزش فراغی در زمینه این دانش آموزان اجرا گردد یعنی آنان کاملاً در کنار دانش آموزان عادی دیگر به امر آموزش پردازند اما بنابر مصاحبه انجام شده با دبیران، در این مقوله، همگی بر این مبحث اذعان داشتند که: دانش آموزان مقطع متوسطه حرفه ای کاملاً وابسته به معلم خویش هستند و در صورت نبود او دچار سردرگمی و بی برنامگی می شوند، کتابهای تعییه شده حجم بالا دارد و بر مبانی خاصی استوار است که شاید حتی برای زمان حال دانش آموز هم کارایی کمتری داشته باشد و آنان از عدم وجود فاکتور مهارت‌های زندگی «تصمیم‌گیری، ارتباط انسانی، شهروند مسئول بودن، حل مسأله» که لازمه خود کفایی فردی است، در این مقطع ناخرسندند. این یافته‌ها با یافته‌های پژوهشی متقیانی (۱۳۸۰)، دارابی (۱۳۸۳)، صمدی (۱۳۸۷) دیپچمن (۲۰۰۸) همسو می باشد. عدم وجود ارزیابی تکوینی و پایانی از برنامه‌های درسی مقطع متوسطه حرفه ای، توسط کارشناسان ستادی و برنامه ریزان درسی خاص این مقطع می تواند دلیلی بر تأثیر کم برنامه‌های درسی دوره متوسطه حرفه ای بر رسانیدن دانش آموزان به خودکفایی فردی باشد.

نتایج حاصل از سوال ۳ تحقیق: بیانگر این مطلب است که بین نظر دبیران با کارشناسان ستادی و متخصصان برنامه ریزی درسی، در زمینه تأثیر برنامه‌های درسی دوره متوسطه حرفه ای بر توانبخشی حرفه ای دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر، تفاوت معنادار آماری وجود دارد و دبیران برخلاف نظر کارشناسان و متخصصان معتقدند که برنامه درسی دوره متوسطه حرفه ای بر توانبخشی حرفه ای دانش آموزان، اثرات کمتری داشته است. دلایل احتمالی این تفاوت نظرات را می توان اینگونه بر شمرد که: دبیران از مجریان اصلی نظام آموزشی هستند و با توجه به تجربه و مشاهده عینی که از نیازهای خاص دانش آموزان کم توان ذهنی کسب کرده اند به ضرورت و اهمیت غنی شدن مطالب نظری و در کنار آن؛ مهارتی، جهت کسب موقیت دانش آموزان کم توان ذهنی در محیط اجتماع،

و اقف ترند و از عدم اجرای درست برنامه درسی در کسب این مهارت، ناخستندند. این یافته‌ها با یافته‌های پژوهشی شهرامی و متقیانی (۱۳۷۸)، بهزاد (۱۳۸۰)، صمدی (۱۳۸۷)، وورث (۲۰۰۴) هم سویی دارد. ارایه الگوهای یاددهی- یادگیری سنتی و جایگاه خالی الگوهای یادگیری اجتماعی در نظام آموزشی یکی از دلایل ضعف برنامه‌های درسی توانمندسازی شغلی از دیدگاه دیران می‌باشد.

اگر دیدگاه متخصصان برنامه ریزی درسی و کارشناسان ستادی که در نظام آموزش و پرورش استثنایی در تألیف کتب نقش کلیدی را دارند؛ مبنای قرار دهیم؛ هم اکنون باید شاهد این باشیم که حداقل نیمی از دانش آموزان کم توان ذهنی پس از فراغت از دوره متوسطه، وارد بازار کار شده باشند! و یا حداقل با توجه به مهارت‌های توانبخشی حرفه‌ای که در کتابها موجود باشد. آنان به توانمندی شغلی رسیده و بتوانند در ایجاد فرصت‌های خود اشتغالی موفق باشند. با توجه به مصاحبه صورت گرفته دیران از عدم وجود حمایتها پس از تحصیل از گروه دانش آموختگان کم توان ذهنی، عدم نقش معلم در تألیف کتابها، عدم وجود فرصت‌های شغلی در کتابها، عدم وجود مکان مناسب کارگاهی جهت توانمندسازی حرفه‌ای، کمبود زمان با توجه به حجم بالای مطالب نظری در برنامه درسی دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر ناخستندند. این یافته‌ها با یافته‌های پژوهشی غفار تبریزی (۱۳۶۹)، عابدین زاده (۱۳۷۴)، وورث (۲۰۰۴)، شهرامی و متقیانی (۱۳۷۶)، قلعه (۱۳۸۰)، عنبرزاده (۱۳۸۳) هارتاس (۲۰۰۸)، همسو می‌باشد. عدم وجود دوره کارورزی خاص این گروه ویژه، در برنامه درسی، عدم حمایت پس از تحصیل دانش آموختگان کم توان ذهنی، تناسب کم محتوایی مطالب آموزشی با نیازهای روزمره، عدم تناسب کتابهای درسی با موقعیت جغرافیایی و فرصت‌های شغلی مناطق گوناگون کشور، عدم وجود مرکز کارآفرینی خاص دانش آموختگان کم توان ذهنی، از دلایل عمدی اثر کم برنامه‌های درسی دوره متوسطه حرفه‌ای بر توانبخشی حرفه‌ای دانش آموزان می‌باشد.

با توجه به اهمیت بالای توانمندسازی شغلی دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر و پیچیدگی ها و چالش هایی که این مقوله مغفول از تعلیم و تربیت تاکنون داشته است، همچنین ضرورت آموزش فراگیر که بحث عده نظام آموزشی جهانی در حیطه افراد کم توان ذهنی است، ضروری است؛ نظام آموزشی ایران نیز، اهداف، روشهای، محتوا، شیوه های ارزشیابی و سایر عناصر برنامه درسی و تعلیم و تربیت را بررسی نموده و مناسب با نیازهای دوره های متفاوت تحصیلی، جنسیت، توانایی های دانش آموزان، مسائل زندگی، واقعیت ها و چشم اندازهای منطقی، مهارت های لازم جهت تربیت شغلی و حرفه ای را جهت زندگی سازگارانه دانش آموزان بیش از پیش مدنظر قرار دهد.

پیشنهادهای کاربردی

- ۱- به صاحب نظران و برنامه ریزان برنامه های درسی آموزش و پرورش بویژه آموزش و پرورش استثنایی (خاص کم توان ذهنی) پیشنهاد می گردد به دروس و موضوعات مبتنی بر توانمندی سازی شغلی، چه به طور صریح و چه به طور ضمنی و مناسب با وضعیت رشد دانش آموزان کم توان ذهنی، بیشتر توجه و تأکید نمایند.
- ۲- با توجه به تفاوت های فردی میان دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر، پیشنهاد می گردد قبل از ورود به دوره راهنمایی (پیش حرفه ای) و متوسطه حرفه ای، از آنان سنجش حرفه ای بعمل آید.
- ۳- با توجه به اهمیت احساس خودکفایی در گروه کم توان ذهنی، نیل به اهداف برنامه درسی کاملاً کاربردی که تقویت کننده فاکتور مهارت زندگی در آنان میباشد؛ ضروری است.
- ۴- با توجه به نیازهای متفاوت مناطق جغرافیایی در مشاغل، وجود کتاب مشاغل خاص هر استان، از ضروریات است.

- ۵- تأکید بر برگزاری کلاس‌های ضمن خدمت معلمین، جهت آموزش هر چه بیشتر آنان با جدیدترین مطالب آموزش به دانش آموزان متوسط حرفه ای، از سوی کارشناسان ستادی.
- ۶- تأکید بر برگزاری کلاس‌های آموزش خانواده خاص والدین دانش آموزان کم توان و بهره گیری از روانشناسان و برنامه ریزان متبحر در این زمینه.
- ۷- پیشنهاد می‌گردد بر بهره‌بردن معلمان از روشهای تدریس مبتنی بر رویکردهای فعالانه، مشارکتی، گروهی، فرآگیر محور و یادگیری محور تأکید گردد.
- ۸- پیشنهاد می‌گردد با تأکید مسئولان و متولیان نظام آموزشی تبلیغات رسانه ای جهت آشنایی جامعه با این گروه خاص؛ بیشتر گردد.

منابع و مأخذ

- آین نامه آموزشی دوره متوسطه حرفه‌ای خاص دانش آموزان با نیازهای ویژه (۱۳۸۷) تهران ، سازمان آموزش و پرورش استثنایی کشور، ص ۲-۳
- اصغری نکاح، سید محسن (۱۳۸۲)"تأملی در باب آموزش‌های حرفه‌ای به دانش آموزان کم توان ذهنی". گاهنامه تخصصی آموزش مهارت‌های حرفه‌ای، مدیریت آموزش و پرورش استثنایی استان خراسان، ص ۲۰-۲۵
- بهزاد، بهنام (۱۳۸۳) آموزش حرفه‌ای برای دانش آموزان مبتلا به کم توانی هوشی، پژوهشکده کودکان استثنایی، ص ۲-۳۵
- بهزاد، بهنام و شهرامی، علی (۱۳۷۹) فرایند ارزیابی حرفه‌ای. راهنمایی برای ارزیابی غیر رسمی دانش آموزان مبتلا به کم توانی هوشی، پژوهشکده کودکان استثنایی، ۱۲-۲۰
- دارابی، رضا (۱۳۸۱)"مقایسه هوش و مهارت‌های حرکتی دانش آموزان پسر عقب مانده ذهنی آموزش پذیر ۱۶-۲۰ سال در کارگاههای مهارت‌های حرفه‌ای شهر تهران " پایان نامه کارشناسی ارشد، واحد تهران مرکزی، ص ۶۱-۹۷
- سیف نراقی ، مریم، نادری، عزت‌الله (۱۳۸۸)"روانشناسی کودکان عقب مانده ذهنی و روش‌های آموزش آنها" تهران: سمت
- سیف نراقی، مریم، نادری، عزت‌الله (۱۳۸۸). "روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی" تهران: ارسباران
- شفیع آبادی عبداله (۱۳۸۸)"توابخشی شغلی و حرفه‌ای معلولین" . تهران: جنگل
- شهرامی، علی. متقيانی، رضا (۱۳۸۳) ارزشیابی مقدماتی از دوره مهارت‌های عمومی دانش آموزان عقب مانده ذهنی آموزش پذیر، پژوهشکده کودکان استثنایی
- عنبرزاده، طاهره (۱۳۸۳)"بررسی رابطه هوش و رفتار سازشی با کسب مهارت‌های حرفه‌ای در دانش آموزان عقب مانده ذهنی " پایان نامه کارشناسی ارشد : دانشگاه علامه طباطبائی
- غفار تبریزی ، ربابه (۱۳۸۰)"بررسی وضعیت شغلی و حرفه‌ای فارغ التحصیلان مدارس عقب مانده ذهنی آموزش و پرورش شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد : واحد تهران مرکزی

- قلعه، پروین(۱۳۷۰)."بررسی وضعیت اشتغال افراد عقب مانده ذهنی آموزش و پرورش شهر تهران" پایان نامه کارشناسی ارشد:دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی
- محسنی صدر،علی(۱۳۸۲)"بررسی و مقایسه حرفة های موجود در سازمان آموزش و پرورش استثنایی که متناسب با توان و علاقه دانش آموزان عقب مانده است" پایان نامه کارشناسی ارشد : دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

- Alo Dutta & Robert Gervey & Foong chan& Chih-Chin Chou &Nicole Dichman(2008)."Vocational Rehabilitation Services and Employment Outcomes for People With Disabilities:Aunited States Study. Journal of Occupational Rehabilitation, No18, p.p,326-334
- Bottom, G. &Person, A. (2000). Using Lessons Learned: Improving The Academic achievement of Vocational students. Educational Benchmarks 2000 Series. Atlanta, GA: Southern Regional Education Board. <http://www.sreb.org/>.
- Cecil R.Reynolds & Elaine Fletcher- Janzen (2007) Encyclopedia of Special Education Pub JohnWiley &Sons. Hoboken, New jersey Pub. Simultaneously in Canada, p.p, 1347-1350
- Dennis Gilbride & Robert Stensrud & Craig Peterson. (2000), Employers' Attitudes toward Hiring persons with Disabilities and Vocational Rehabilitation Services. Journal of Rehabilitation, No66(4).P.P,17-23
- Findley, William Louis(1967), Afollow-Up of The financial Assets And Liabilities of Mentally Retardation Youth As Related To The Cost of Vocational Traning in four Public School system. Journal of special Education, No17(2),P.P,24-52
- Frank, A.R.and Singleton, P.L., (2000) Young Adults with mental disabilities- Does transition Planning make a difference? Journal of

علوم تربیتی - شماره ۵ - بهار ۱۳۸۸

Education and Training in Mental Retardation and Developmental Disabilities, NO35(6)P.P,119-134

- Hakim, Simon, & Weinblatt, J(1993) The Delphi Process as a tool for decision making. The case of Vocational training of people with handicaps. Journal of Evaluation and program planning, No16 (4), P.P,25-38
- Harry W.C.Michon & Jaap Van Weeghel & Hans Kroon & Art H. Schene. (2005), Person- Related Predictors of employment outcomes after Participation in psychiatric Vocational rehabilitation programmes Asystematic review. Journal of Socopsychiatry Psychiatr Epidemiol. No40 (9),P.P,408-416
- John Wads Worth& CRC, NCC, Amy Milsom&Karen Cocco (2004). Career Development for Adolescents and Young Adults withMental Retardation. Journal of Career And Technical Education No, 8(2), P.P,141-147
- Joyce, Peter J., & Voytek, Kenneth p. (1996). Navigating the new Workplace. Journal of Vocational Education. No, 71(5).P.P, 42-55
- Kika Hadjikakou, Dimitra Hartas (2008). Higher Education Provision for Students with Disabilities in Cyprus. International journal of Special education No, 24(2),P.P,55-65
- Knight, Peter. & York, Mants (2002). Learning and employability, Judging and Communicating Achievements. ITSN Generic Center, Learning and Teaching Support Network. .www.itsn.ac.uk
- Kirk, S, Gallager & J, Anastasiow & N, Coleman, M.R (2005). Educating Exceptional Children. Hoghton Mifflin Company P.P, 523-570
- Lankard, Bettina (2002), Generic Skills in Career and Technical Education. Eric Digest, No, 22, www.cete.org

- Lynch, Richard I. (2000), "High School Career and technical education for the first decade of The 21 St Century".Journal of vocational education research. No25 (2), P.P1022-1030
- Michael shahnsasarian (2001). Career Rehabilitation: integration of Vocational Rehabilitation and Career Development in the twenty – first Century. Journal of the Career Development Quarterly, 49(3), 275-283.
- Peter Jones & Ruth A.Schmidt (2004). Retail Employment and disability. International Journal of Retail & Distribution Management. No, 32 (9), 426-429
- Razeghi.Jane.A. (1998).Afirst Step toward solving the problem of special education dropouts: Infusing Career education in to the curriculum. Journal of Intervention in school and clinic, No, 33(3),P.P24-50
- Richens, G. & Meclain, G.R (2000). "Work place basic Skills for The new milleum".Journal of Adult EducationNo, 28(1), P.P,100-105
- Ross MG, Biggi IM. (1986)."Critical Vocational Rehabilitation Service delivery issues at referral (02) and closure (08,26,28,30) in serving select disabled persons : proceedings of the national conference Harward University, Washangton DC;39-50
- Stefan Watzke & Anja Galvao & peter Brieger (2009). Vocational Rehabilitation for subjects with severs mental illnesses in Germany. Journal of soc Psychiatry Psychiatr EP : demiol 44.523-531
- Tekin Arsalan & Bulbin Sucoglu (2007),"Effectiveness of cognititue process Approached Social Skills Training Program for people with Mental Retardation. International Journal Of Special Education NO,22(3),P.P,120-127

-
- Unesco and ILO Recommendations (2002)."Technical and Vocational Education and Training for the Twenty-First Century.
<http://une Voc. Unesco.org>
 - Verri, Annapia and Dimitrina Kaltcheva & Emanuela Vallero & Arrigo Moglia & Fabrizio Fea (2004)." Supported Employment of Subjects With Mental Retardation in Pavia Province. Journal of Vocational Rehabilitation. No,21(1).P.P,25-37
 - Wallace, G&MC Loughlin, J(2005)"Learning disabilities: Concepts and characteristics".Publisher: Allyn &Bacon P.P,128-170
 - Ysseldyke, Jim & Bob Algozzine (2006)."Working With families and Community Agencies to Support Special Needs: A Practical Guide for Every Teacher. Corwin press. Thousand oaks; Colifornia, P.P, 1135-1230
 - Zolingen, S., & Van, J. (2002).University of Nijmegen. The role of key qualification in the Transition from Vocational Education to Work. Journal of Vocational Education Research. No27(2).P.P,57-65